

ישמח

בהעלותך

משה

דאיכ יהיה מלוא חיוני ושכרו נחאי עלמא ליכא ולא חלולי מללא מן החטא רק עשה אותו למלוא רשות דמיא מלוא היא לעסוק בלירכי כל ישראל ולילך צטליחות כל ישראל וראוי להיות חלולי מללא מן החטא והנה חס הס לא היו מרשיעין בצחירחס כיכ חיקך צהחלח הליכה בעלה רעה והיו מחילין לילך בדבר מלוא היו צלוחת כיולין חלל וילכו ויציאו מקיס הליכה לציחון ואס כן קדמה הקליפה לפרי ואינו מועיל כמיס צאור החיים על הא דמשיכי גדולג ואחיתופל עינא צלצס היה ריל קודם טעסקו צתורה ככיל.

אי שלח לך לעונתך, כמו שפירשו רזיל צלך לך ואנחר זה כי נראה לי דעכין הסליחות מרגלים היה כדי סידעו הקפס וחזקס וריצוים טל עם הארץ ולא יסמכו כלל וכלל על כחס ועולס ידס ועל ריצויהס רק על יסועת ה' וינעמו רק צטס ה' כי היסועת נמשך אחר האמונה והנצחון ואז לא ילערכו כלל לחרצ וחכית ולסוס עסיה גשמיות משאיכ חלו היו יושבי הארץ חלשים אז היו סוונכים על כחס והיו לריכין למלחמה אף טיסועת ה' היה כלוא אליהס מייס היה מוכס צעצעית כפי צטחונס משאיכ צעס עז ותקיף מאד מאד עד צהס כחצנים לעוונתן חין מנח כלל להטנע לכלחס אז לא יהיו עיניהס נשיאות רק לה' לצדו ואז יושעו צלי סוס סיוע גשמיות כי דרך טל יולר צראסית צהראותו כיסיו וגבורותיו להסוך הסדר כמיס ציעיד (חיל דרוס טרי דף ליה עיח) עיס מה לך הירדן כי חנוס וגוי עייס חיק לכגד עמיס חלשים לא היה כיקל כיכ הסלחון כי היו לריכין למלחמה ולכגד עם עז ותקיף היה הסלחון יוחר צניקל כי לא היו לריכין כלל למלחמה והנה כגד כתנחי (צפרצת צטלה צפסוק ויאחר משה וגוי צחר לנו חכסים) כי מה טכעסה עיי משה היה צלי סיוע גשמיות וכל מה שהיה לריך להיות צסיוע גשמיות היה לריך להעשות עיי אחרים והנה חס לא היו כפחים המרגלים והעס מפחוי ילחיר וכחס הקדמוני והיו צועמים צטס ה' לא היו לריכין לחרצ ולחכית ולסוס סיוע גשמיות אז היה יכול להיות משה המציא לחיי ממשאיכ אחיכ טלא האמיכו ציסועתו והיו לריכין למלחמה היה יסועת לריך להיות המציא והיינו דאמר משה (צפרצת ואחחנן) ויחעבר ה' צי למענכס ואף שהיה עיי חטא מי מרינה סוומה מאת ה' היה כמיס רזיל (רצה דצרים סיכ סיט) כדי סינח דור המדצר לעוהיכ וליל דאף שהיה עיי חטא מי מרינה היה סוומה מאת ה' דאליכ ורגלי חסידיו יסמור מחטא כמיס רזיל (יומא ליה עיכ) והנן חיק ייל צירדן והיינו דאמר יחצרך למשה טלה לך לעונתך טלחת יכול להיות סמציא ויחורוה ארץ כענן אשר חני כותן דייקח ריל טמזה טיחורו ידעו טרק חני הכותן, והנה המעולחים היו ראשי צני ישראל ואס היו אומרים חכל צלטון צסורה עונה הארץ עושה והעס היושנ צה הוא עז ותקיף עד טלין

החמלה חין לה החקצרות לעשה רק מרחח לעילא וכטארת טס והנן.

ואביה ירק ירק הלא חכלס טצעת ימיס, יס למרס עיד רמו מוסר דכטמחא חיהו צרתא דמלכא קדישא עילאה ואס היה נפגמה עד טאציה ירק וגוי כלומר טנמחקה צעייכו לראותה הלא חכלס מעונותיהן דכחיכ צוסו והכלמו מדרכיכס ציה ישראל (יחזקאל ליו ליכ) טצעת ימיס טנין ריה ליוחייכ כי צריה ויוחייכ ימי הרין ועיקר הססונה ציני וציני והנן.

אי קלה צאופן אחר כי עיקר הקלף על כי חינו טצ צומן הססונה והיינו ירק ירק וגוי כי הלא חכלס ריל הלא ראוי לה להכלס טצעת ימיס ככיל ואס חיהו עושה כן ירק ירק צטניה והנן.

(הגדה) ואפשר להוסיף טזיס חסגר טצעת ימיס מחון למחנה ירמוז על טצעת ימי החג טחקגר צסוכה כדכחיכ כי ילפכנו צסוכה וגס צלור ירועמנו טהוא רמוז לסוכה העליונה טהוא חון לעוהיכ והיינו מחון למחנה (עיד טפירס צספר כועס מוגדים פרטי מלרע וילא חכהן אל מחון למחנה עייס) ואחר חאקס היינו צטמיני עלרת טהוא לחסוק ולכנוס ולעליר חללו כל מיני הסלימות טקנה ציעיס הקדושים וכמיס חציליע דרוס ייז חונא לעיל מרטה חמור על המדרס פרי עץ סדר זה אצרהס עייס אז חצין).

פרשת שלח לך

שלח לך לדעתך וכו' וילכו ויצאו מקיס הליכהס לציחנס עיין צאור החיים מיס על הססוק וילכו ויצאו ולי נראה עיס מה דחיתא צחיל למחרטיא צטסכה סוטה (דף כיל) וצספר טצנ מיישראל סי' ח' דעלוא טליכו מחויכ צה סכרו צעוהי (ע' לעיל פרטי לך דיה וילך חצרים) והנה המנחל צקדוסיין (דף ליט) דחי חייכ סכר מלוא צחאי עלמא הויל להנן מן החטא עייס והנה מה טחקסה צאור החיים הא קיייל דחלולי לא מללא לקיע דרעתי דהיינו מסוס דקיייל סכר מלוא צחאי עלמא ליכא והנן נודברי חאור החיים טעוהין דמעיקר א מסייל דצרי המחלקין צין מעסה מלוא למעסה מלוא צין לסמס צין טלא לסמה דאס כן סוה ליה להנמאר לסנויי צטסכה קדוסיין (דף ליט) דילמא עסה טלא לסמה ואחייכ חירץ סוה צעלמו דרולג ואחיתופל חורחן טלא לסמה ואיי סדרר קוסיא לרוכה דודאי לא עדיף מלוא טלא לסמה מחורה טלא לסמה דלימור חורה כמי מלוא סיל רק דכיל עיקר כמיס) והנה הסייט חינו מודקק לצחירה ואעפייכ כל מחסנותיו ימי ומסע סיצוס סיטיצו חכסים דרכיכס רק סרולס צנחירתו לסנות דוקא מרלוכו סרסות כטוכה חלל חיהו ימיס דידי עניד צרוב רחמי ו לכך לא רלס ססייט ללוות צחיכ לסלוח חכסים מרגלים

אינו מוכח מזה דנכתב לא היו בכלל מלוא ומקחמא
אמרינן כיון דהשתא מלוא היא הוי דבר מלוא.

והנה בארית (סי' רמ"ח) בהפלה דאמרינן לדבר מלוא
מותר ליחא דייא דהכל חסוד דבר מלוא אפילו

לסחורה רק לטייל לא הוי דבר מלוא עיי' ומה יס
להנין מי' דהחולקים ע"ז הא אמרינן (כחצוה דף כ'
ע"א) איזה עושה לרקה בכל עת זה הזן וכו' ומיהא לא

להוי דבר מלוא וכל עוסק דאמרינן בעסקת זכוכה
(דף ל"ה ע"ב) כשאין עושין רשיו ואספת דגך וכעשותין
רשיו מלאכתו נעשה ע"י אחרים ואיחא צוקק חסכת

קדושין רח"ה ומעך ח"ה יעוף מהפרכסין צלער וכו' אלא
הרעותי את מעשי וכו' הרי דעה פלגין לערוח אחר

מזוכות הוא ע"י חטא לכך לא מקרי דבר מלוא, ועפ"י
מנואר העדרש חכיל דהספק חכיל חולה בפסוק שלח

לך דאס כימא דאלולי לא מללא איב אינו מוכח מכאן
כלל ומקחמא אמרינן דג"ז הוא דבר מלוא ומכיל לחלק

ואיב פרי לפרוש לים הגדול להרויח דמקחמא בהכי
איירי ואטו צוופטכי עסקין ספרוש לים הגדול מכלי

לורך ועוד דליחא צשיע (סי' רמ"ח בארית) דנימא איבא
לער להפורסם עוסק דהמים מלוחים וקרוחים וצנחרות

ליבא לער עיי' איב לפי' אינו פורש צ"ס לטייל והזן
או דילמא אמרינן דאלולי מללא איב מוכח מכאן דנכתב לא

הוי דבר מלוא ואקור לפרוש ודוק סי' צ"ב הוא ככון צס"ד.
ויקרא משה לחושע צן נון יהושע צחרגוס יונתן בר

חמא משה ענותותו דהושע קרא לו יהושע
כל עיד הפסוק עפ"י שאמרו רז"ל (קוטס י"ז ע"א) איס

ואשה שכינה ציניהם והיינו שם י"ה ש"ס צש"י התיצות
חכיל וכמאל דשם זה מורה על השכינה וסנה אמרו

צקוטה (דף ה') כל המתגאה אמר הקציה אין אי ויהא
יכולין לדור צעולס ולהיפך צענוס כתיב ואשכון את דכא

וספל רוח דהשכינה עמו ועפ"י מפורש סחרגוס חכיל
זה הוא י' יושיעך מעלת מרגלים כי מי שהוא דנק צס'

לא יסגיה צעצע צנה צראה צעז העם וערים צלורות
כי הוא למעלה מהעצב, ועפ"י יוצן צמה שאמר יהושע

צעס צנצעון דוס (יהושע י"ד) ודרש: רז"ל (ע"ז כ"ס
ערש"י) דוס מלואר סירה ואי אומר חתחק עפ"י מה

שאמרת - על כי גאה גאה על פרש"י והחרגוס ועל הפסוק
השמים מספרים כבוד אל (כמנואר צפרשת אמור על

המדרש זס"ה יוס ליוס יציע אמור) ואיב סס יכולים
לומר סירה לפי שאיבס מפסיקים והיינו מעוס דלא סוי

גבייסו הסרחת שכינה להדיא אכל יהושע דהיה אלו
הסרחת שכינה היה יכול לומר חף שפסיק כי הוי צכיו ר"ל.

(צ) **עור** פ' על סחרגוס יונתן חכיל עפ"י דליחא
צילקוט דוד (פ"י) צסס הסליה כי עיקר צענת

המרגלים היה ש' ישראל איבס לריקים עיי' וידוע דמי
סחוא עכיו דן את כל אדם ללדיק, וע"כ יהושע מכח

ענותותו כילל מעלת מרגלים ועפ"י יוצן מה סדרשו
קוטס

סאין הכלחון צעצע ס' היה הדבר מוטל עלינו רק לה
היפועה כמו כל חניקים סרלינו היה דצריהם ככנקים
צלז העם והאמינו צ"י וצטחו צישועתו אכל כי אמרו
חספ כי עז העם כמחאונכים על הדבר מה יעשו אונני
קיר, וסנה ויהס כלז את העם כי היה חוספ חס יאמר
להם שאיבס לריבין כלל לסוס דבר לא למלחמה רק להי
הישועה לצדו לא יאמינו צו כיון סכנר כפלו צחמת
הכפירה והעדר הצטחון לכך חספ הוועט ולא אמר כל
עכין הצטחון כלצנו כדי סיקבלו ממנו ויסתיוקן צזה
והיינו ויהס כלז וג'.

א"י כי כנר רחא כלז שאצדו הוועלה הגדולה שלח היו
לריבין לסוס פעולה אנוסית ע"י סחרעמוחס ואמר
להם דעדיין עליה כציכול אז כעלה (ולא קודם כמו
ס' היה אחיב ויעפילו לעלות באמרו כי לא אעלה בקרנך
ונפלו) כי יכול כוכל לה ר"ל כי יכול יחיס סנוכל לה
מלחמותיו עכ"פ חף סאכחו חלשים וסס חקיסים
והמרגלים אמרו כי חזק הוא ממנו כ"י.

ועפ"י יחצאר סחדרש (ס' הניח היעיד סס צפסוק חן
קרבו ימ"ך) אמר משה למה אמות ומה עשיתי

איל חקציה צעון אדחיר וכו' עיי', וע"פ דצרי היעיד
סס (דף ל"ה ע"ב) כי ליחס לאדם חואר חלקים פרחס

מזוהמת סחכס סאמרה וס"יחס כאלקים עיי', אכל
צאופן אחר כי עכין זה להדמות כה צני אדם לעוסס

ויולרס כלמח מאל סאמרה וס"יחס כאלקים וע"כ דור
הפלגה אמרו סילחמו עמו כ"י, וכן דור סעצול כמו

סדרשו רז"ל צסכהדרין (דף ק"ח ע"ב) על הפסוק לפיד
צזו וכו' סאמרו סיעמיד רגלו על סחחוס ויסחמנו, וכן אלו

סאמרו כי חזק הוא ממנו וזה גרס למשה לעומת וסנן.
במדרש (רבה וסחחומא) ר"ס פרשס זו מהו לפרוש

ליס הגדול פחות מג' ימים קודם לצנת
וסנה להנין עכין סאלה זו לכאן ר"ל דהא ליחא פלוגתא

צגמאר דקוטס (דף כ"א א') דליחא מיד דסיל מלוא
צעידכא דעסקוק צה אגובי מנכא ואלולי מללא וסנה למיד

דאלולי מללא קשה מן המרגלים סעסקוק צמלוא רצה
צלווי סס"ית שלח לך וחף דכתב רש"י איב איב מלוא

וכו' ע"ז קשה הא כתיב ויסלח אוחס משה על פי ה' ופ"י
רש"י סלא עיכב צדבר הוא דוחק גדול ועיין צרמצי

דלא פ"י כרש"י רק דהס"ית ססכיס וליזה לסלוח ואיב
קשה וגם לדרך רש"י מ"מ היו סלוחי משה וכל ישראל

וגם זה מלוא רצה ומלוא לסמוע דצרי חכמים ומי לכו
גדול וממשה וכל ישראל עמו איב קשה איך לא כילולו מן

סחמא וע"כ מוכרח מכאן דדבר מלוא סכלמח מן סעצירה
כמו כאן דסליחת המרגלים כלמח ממה סאמרו כסלחה

אכסיס לפכיו ועצרו על ל"ה לא חכסו וגו' ועל מ"ע
חמים סס"יה וגו' הוי כמו מלוא סנחה צעצירה ואין זה

צכלל מלוא דאלולי מללא וסנן, ומיהו סכרה זה אינו
רק למיד דאלולי מללא עסאיב לעיד דאלולי לא מללא

(קטוע ליד) נאמנו איז מונע אלס מונע דיינו צעללחים יונד העקרה (אגילה יא ע"א) ודוק.

(ג) ע"י עפ"י הפיר (דרך ענוים דרוש י"ד) ע"פ אהם ראיחם כי מן השמים דברתי עמכם לא תעשין אחי חלקי כסף עייש ועפ"י שכתבו המקובלים עה"פ וישאיהו נמוע שכתבו נפרשת שמוע ישראל שיש צו כיה אוחיות ופרשת בשמליו כיד אוחיות והענין מנזרח כי איך ילוייר לומר חזק הוא מונע כמו שדרשו רז"ל הלא הוא קנת כל הסנותוכה כל הכחות ואיך יתכן יותר חזק לולי שפלו ונלכדו צרשת הכפירה שכי רשיות חיו לומר שרשם מוקוס אחר חלילה וחלילה וענין נעשה אדם העפן אצל יהושע שהיה צו מרת ענוה לפי שידע כי אומרו נעשה אדם צא ללמד מרת ענוה ע"כ אומר משה יה יושיעך מעלת מרגלים והגן.

(ד) עוד יתנארה חת"י הכיל כי הנה אלדד ונדר התנארה משה את ויהושע מכניס ועדיין לא היה שמו ית"ש אי"כ א"ס לא קרא משה את שמו יהושע לא היה ראוי לגדולה והנה כבר הקשה בקפר שויה אגן שויה על הפור איז דפקק צפ"י ל' דלעמוד (נחפלה) מוחך עסק צדני ל' צור כעמוד נחפלה מוחך דברי תורה דני דשנחה היא לו והקשה ע"י מהא דאיחא (סנהדרין י"ז) דאמר יהושע ארובי משה כללם העל עליהם לורכי ליצור וכו' ופ"י זקני מהרשיא ז"ל העל עליהם לורכי ליצור ויהיו עלגים ויהיו כלים מאלהים מנזרחם דאין הסכינה שורה מוחך עלב וכו' אלמא דעלב הוא ותירץ בקפר הכיל דליהושע מוחך ענוותנותו הגדולה היה כדומה לו כעלב שלא היה רולה בגדולה ע"כ דצ"ו, והנה ידוע אמרם כל הרודף אחר הכבוד הכבוד צורת מונעו וכל הצורה מן הכבוד הכבוד רודפה, ועפ"י מנזרח כד חמא משה ענוותנותו וכו' דהיינו כחל שאינו רולה בכבוד קרא לו יהושע פירש הגדולה והכבוד דכל הצורה מן הכבוד הכבוד רודפו כחל ודיינו יה יושיעך מעלת מרגלים ר"ל סע"י עלת המרגלים כלמא לו ישועה שיהיה הוא המכניס דאליכ היה משה המכניס שהרי משה נקצר צחול רק מטוס ויחא ראשי עם (רנה דצרים פ"ב ק"ט) והגן.

(ה) עוד יתנארה חת"י הכיל והמדרש ויקרא משה להושע נן כון יהושע זשיה (איוב י"ד) מי יתן עהור מטמא לא אחר עפ"י שחליו ככלב שאמר (יהושע י"ד) ואשיג להם דבר כאשר עם לבני ודרשו רז"ל (במדבר רנה שלח ק"י יטו) ולא כאשר עם פי ודרשו רז"ל מלמד שדבר עומה אחר צפה ואחר כלב לוור איז עמכא בעלה ע"כ והנה ציהושע לא מלינו ששעה כן ואדרבא מכלל הדברים שאמר כלב כן ליהושע שימ שיהושע לא עשה כן ויוון כי כלב אף שהיה לדיק גדול מיוממדיגה זו שחליו ציהושע לא מש מוחך האהל לא מלינו צו ועובן דזה שנאמר צו לא ימיש אינו קר מהחורה רגע אחת נחמלם צהחורה ונעשה עם החורה אחד ואין לו

חיות אחר וידוע מה שכתבתי בפרשת חשא (ד"ה צחכחומא) הא דאיחא צויר ק"י קניז שיש הפרש צין יתרג ואל יעצור או יעצור ואל יתרג צשאר מלות צין חקיד ופריש לשאר חקשים וכתבתי דחרווייהו נפקו מהפסוק וחי צהם כי החורה ניחן לכל אי כפי כמו שדרש על הפסוק קול ה' צבא וכו' והנה לפי"י יונד דכלב שלא נחמלם כמו יהושע הותר לו לשקר מטוס ח"י נפשו ולדידי' הפ"י וחי צהם ולא שימות צהם אצל יהושע שנחמלם היה חללו חוירת שקר ציהרג ואל יעצור וצודאי כילל ע"פ נס והנה צאמא שקר היא עומאה וכן כל עצירה וא"ס חחיה נפשו על ידו חרי כלמא טהרה מונע קיוס נפס אי' מישראל שחא כעולם מלא וצפרט שנלמא מונע ויהס כלב והגן, ודיינו פ"י דקרא מי יתן עהור מטמא לא אחר שעדיין אינו אחר עם החורה והגן, ולכך יהושע היה לריך לחפלה ולא כלב ונקדים עוד כי לא יוכל להחמלם עם החורה רק מי שחא חללו כאפס וכאין כמאמר משה וכמו מה שכתבתי אכ"י עומד צין ה' וציניכם ר"ל מה שהאדם חסוד צע"י עד סילדק צע"י לוור על עלמו אכ"י זה הוא העומד ונפסיק צין ה' וציניכם וידוע פ"י אורייתא וקציה חר ע"כ מהנמנע להחמלם עם החורה רק מי שחא עניו וכחל ודיינו דברי התרגום כד חמא משה ענוותנותו דהושע ר"ל עניו ולריך עד שנעשה אחר עם החורה אי"כ לא יוכל לעשות כמו כלב ולריך לחפלה קרא לו יהושע דהיינו יה יושיעך וזה ג"כ דברי המדרש ויקרא משה להושע וכו' וקשה למה יהושע היה לריך לחפלה משה ולא כלב לזה אומר זשיה מי יתן עהור ר"ל.

וישלח אותם משה לתור את ארץ כנען וגו' עד סוף הענין ר"ל לפרש ע"ד מוקר כפלא עפ"י שכתב העוללות אפרים ענין שליחות המרגלים הוא הענוותנות כפלא על שליחת האדם לעו"ז עכ"ד והנה לריך האדם לשוס אל לבו ולהתאזר שלא ללאת מן החזקה שליח עושה שליחותו וע"כ חזקה דאורייתא כי הוא יסוד כל החורה כולה והגן, והנה לריך האדם לשוס אל לבו מה שכתב (איוב ל"ח) החשלה צרקים וילכו וגו' כי כל הנמלחים שלוחים של הסייה המה כי צכל הקציה עושה שליחותו וכל השלוחים לריכים להשיג להמלח ית"ש חכ"י עשינו שליחותך אי"כ מה נציב לאדוכינו, והנה ידוע דכל הנשמות של ישראל אחוים ננשמת משה והוא שרשן ועקנן וכללותם והוא שורש חילן סקדוש והמה הענפים כמו דאיחא צוהיק וקבל תיחודים דהיינו משה דאיחא כללל דיהודאי וכמו ששמעתי לפרש הפסוק והאיש משה עניו מאד מכל האדם דהיינו כללוחן של ישראל שחיש צהוא הגורם לכל רע שיש צחיה אדם מישראל והגן, והנה איחא צגמרא (כדה דף למיד) שחנשונה קודם צואה לעו"ז מוהירין אותם כמו שאמרו רז"ל אומרים לו הוי לריך וכו' וצוהר (פרשת ויקרא דף י"ג) עה"פ ונפס כי חתמא

על כל רעים ונשא על כל נשאים לכך לריך להעלותו על לבו שהוא כוחן דין וחשבון מה שאינו נשאר ציה לפי שהוא חלק חלקי ממעל וראוי לעזרו יתש כאחד מלכא המרום במרום עיב חרי לקור מרע לריך להשפיל עלמו ולעשות טוב לריך להגביה עלמו והיינו אורח חיים הוא למעלה למשכיל ריל משכיל על דבריו יראה כי לריך לעלות עלמו מעלה מעלה ולמען קור משאיל לריך להיות מעלה שלריך להשפיל עלמו עיב דברי האלגזי והנה כאשר נבין תורף הדברים הוא כי נענין הגוף ישפיל עלמו מאד מאד ונענין הנפש שהיא הנשמה דהיינו עסק הורה ומעשים יעלה עלמו להתלהב ביראה ה' ואם אהבה כי היא חלק חלקי ממעל גבוה מעל גבוה, וזה לרעתי אשר מודיעין להנשמה צירידיה לעוה"ז איך תנשא בעבודת ה' (ולרעתי זה הוא הפ"י הנאמר (דיה צ' יז) ויגנה לבו בדרכי ה' ואיך שתשפיל עלמה נעניני הגוף ומודותיו וידוע דהרולה שיחכים ידרים וקדושה נקרא ימין שהיא דרום והיפך נקרא מקטרא דשמאלא כמו שמפרשין בפ' הולך אל דרום והיינו עלו זה צנב דהיינו זה צנב דהיינו נעניני קדושה עלו דהיינו אורח חיים למעלה למשכיל כפי האלגזי, והנה צווי העמודים פ"י על מה שקובל הכביא (ישעיה ה') הוי האומרים לרע טוב וגו' שמים חשך לאור וגו' מר למחוק עפי' הא דליהא בתנחומא (פרשת בראשית) שלא תאמר כי ילהיר הוא עז ורע ומר מאד ואין אהה יכול לנשול צו והלא החורמם הזה אין מר בעולם ממנו ואהה שילקו נשבע מימות והוא מהמהק החורמם הזה אהה יכול למחקו וילהיר אין אהה יכול למחקו עכ"ד התנחומא ועפי"ז פ"י דהנביא קובל על הרשעים שהם שמים חשך לאיר ושיה כי אינם יכולים למחקו לכך אמר שמים מר למחוק נמה שלריך כמו החורמם ולמה לא יוכלו למחק ילרן כדברי התנחומא עיב דברי נעל ווי העמודים ואכי הוספתי כוסף עפי' סיומא דקרא ומחוק למר כי הוא זיל כדחק צה עיין עליו והכיל כי יש לדיקים המהפכין ילהיר לטוב כמו שדרשו באזרהס ונולאת אה לצו נאמן לפיך וידוע דיש הכל זה לעומת זה דהיינו דיש רשעים שמהפכין היליט לרע והנן ועליהם קובל הכביא שמים מר למחוק נעניני לורכי הגוף וצלרכי הנפש שמים מחוק למר והנן וידוע דילהיר נקרא הר כאמרס כדמה להם כהר (סוכה נ"ז) והיינו ועליהם אה הדר שחראו להעלות גם אה הדר דהיינו להעלות גם הילהיר אל הקדושה (וכן ראיתי באיזה ספר שפ"י להאי ועליהם אה הדר כמו שפירשתי רק עפי' הקדמה אחרת).

וראיהם אה הארץ מה היא עפי' שדרשו רז"ל (סנהדרין ל"א) יקרא אל השמים מעל זו הנשמה ואל הארץ זה הגוף לד"ן ודרשו מזה הרכזה חיגר על הקומא והיינו וראיהם וגו' ריל דנעניני עבדות שהוא עניני הנפש אמרתי לך שחעלו למעלה אצל נעניני הגוף ומאותיו

החטא וגו' ויחנן דהאילן מזהיר לעכפיו קודם החפשותו למטה דהא בגמרא כאמר אומרים לו ולא פיינו האומר וכן בזוהר לא פ"י מי המשביעו ומקחמא מקורן דהיינו נשמה משה וידוע דכנען היינו חגר כמו שחרנס צ"י צה איש כנעני צה גדר חגרא וכמו כנען בידו מאזני מרמה וידוע דלמעלה נקראים עומדים דאין ריווחואין הספק וכמו שהוא לזה וכנראו באיזה מדרגה שרלה השיית ככה יעמידם לעד לעולם ולא יוסיפו ולא יגרעו ואין להם יכולת לצעל רלון קונס אצל למטה הוי עולם הסחורה דכל אי צידו עוה"ז ועוה"ז אס רולה מחליף וכוטל עוה"ז הקיים וכלחי לעדי עד וכוטס מחמיד צעד עולם הכלה וכספק מעורב ציגונות ואשרי לו כי אף אס הוכח שעותיז יהיה רק שעה אחת ועוה"ז כיכ שכים כפי אשר יחיה האדם מימ טוב הוא עושה, כי כנר העידו רז"ל (אבות פ"ד) דיפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ז וכו' וק"ו צ"ב של ק"ו אס חננוגי עוה"ז הם כלים וכספרים צין לילה היו וצין לילה אצדו התעיף עיניך צו ואיכנו וחננוגי עוה"ז הם קיימים לעדי עד ולכלל כלמים כמה טוב המאמר הזה וכמה כלים ויש פועים שמהליפין וכוטלים הכלה וכספק וכל ימיו נכעס ויגונות וכל הנאותיו מדומה ושקר ומאצדין העולם הקיים וכלחי וכוטס מחמיד אהה לשטות הזה ויש כאן ריוח והספק שיוכל לעלות מעלה מעלה ולהיות לריך כמשה רבינו ע"ה או לירד מטה מטה ולהיות רשע כמו ירבעם צן נצט כמיס הרעבים חרי עוה"ז היא ארץ המאמר והיינו וישלח אוחס משה שכללות האילן משלח ומפשיט עכפיו למטה לחור אה ארץ כנען כמיס דהיינו ארץ אשר צו המאמר מהעשר או מהרשקס ויאמר להם ריל שכללות האילן מזהיר ואומר לעכפיו נשעה החפשותו למטה ועוכיתן, ונקדים מיש האלגזי נספר אהצת עולם עהיפ אורח חיים למעלה למשכיל למען סיר משאיל מטה עפי' אמרס הקחכל צשלשה דברים וכו' דע מאין צחת וכו' והנה אחי ההסתכלות היא מלוח דרצנן שאמרו הקחכל וכו' מלצד חועלהם המכריח להסתכלות הזה עיב חוצה על כל אי מיישראל נסוס עינו ולצו להסתכלות הזה צהצונכות רצ והנה כנר פ"י הר"ף צחיא (צריש מקכת צרכות) הספוק כי תשצ ללחוס אה מושל וגו' עיי"ש, (צין חצין אה אשר לפיך היינו קודם לך מאין צחת וגם לפיך פ"י צחת הולך אל"י היינו ולאן אהה הולך) (ומהצות מייצקובכ"י ומומט"כ). וכחזור לדברי האלגזי כי הנה המדרש שמואל כתב כי שמים הראשונים מאין צחת ולאן אהה הולך הוא להכניע האדם לצו הערל ולצדור לבו חונכה ולקור מרוע מוקשות מחודותיו כי מה יחמוד חרס אה חרסי האדמה כולר מטיפה באיפה וסופוכנאש רימח יסוצנכהו חולעה תשליטנו והשליטי לפי ווי אהה עמיד וכו' היא להודרו לעשה טוב כי אולי יאמר הוהיל ואכי שפל כיכ מה אחי שאעצור למלך מלכי העלבים רס

ישמח משה - ויקרא, במדבר, דברים טייטלבוים, משה בן צבי הירש עמוד מס 114 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

דבר הכתוב ותולשם היה וסוף חמור דעמי ענין זה לזם והכל צהקדים לייסד קוסית חריא חזרתי צפרסת ויקסל דרגרי רטי צמסכת יצמות (דף ואי עיאל) קוחרין איצ עם דגרי רטי צמסכת פסחים (דף ה' עיז) דיצמות פרטי הצערה לחלק ילחם עלה חאמר חין חיוצ סקילס עד סיעסה כל המלאכות כולן וצפסחים פרטי עלה חאמר העושה ד' חות ה' אבות מלאכות צפוגג אינו חייב אלא אחת מצעע דזה הוי ידעינן דאס עושה מלאכה אחת חייב ולא צעינן סיעסה כולן רק דהוי חאמרין דעמיא חס עושה כמה מלאכות גיב אינו חייב אלא אחת דחד לאו איבא צפלוס.

בהקדים לייסד קוסית החוספת צמסכת סנת (פרק כלל גדול דף ע' עיאל) צחוספת דיה על חריסס וקלירה ססקסו ואיה מאל ל"י דחייב סחים כיאל דלא מחייב חארוויסו אלא אחד, צחקדים דיש לסנין קוסית החוספת סכיל דסנה לפי סגרסא יכול עסאן כולן צהעלס אחד אינו חייב אלא אחת דעצמס דסעמוס סיס רק דהוי חאמיא סגס על כולן אינו חייב אלא אחת אכל סא הוי ידעינן דגס חס אינו עושה רק מלאכה אחת חייב ודאי דלא קסה קוסית החוספת סכיל דאס כיאל דאינו חייב רק אחת על סחיסן איב קרא למאי חחא אי לחייב אחת עכיס למס לי קרא אלא צכל מלאכות כולן כן הוי צחייב חס עושה אחת מון וגיב קסה אלא חס עסה אחת מון גיב חייב כעו צכל מלאכות ואי קרא חחא לומר דאינו חייב רק אחת כעעסה סחיסן ולא סחים אלא גס לזה ליל קרא לפי סיל דקימינן צ"י ססחא דחילוק לא ידענא איב גס כעעסה סרצס מלאכות אינו חייב אלא אחת ואיל דילעא סקרא חחא לאורוי דאס עסה כל סליס מלאכות חייב על אלו סחים צפיע כיון דסס מיוחדין צפיע דאס כן חין רע צסאי קרא רק לצנין חס עסה כל סליס מלאכות אינו חייב אלא אחת דאס כך כיאל קסה צחריס וצקליר למס לי לכחוצ רק אי מון ואנא ידענא דאס עסה כל סליס מלאכות חייב סחים כיון דיש לא' מוהליס חזסרס צפיע ודוק, ומיחו מימ י"ל דנימ חס עושה חריסס וקלירה ועוד מלאכה אחת דחייב סחים מוהליס חס עושה חריסס לצדס או קלירה לצדס צלירוק מלאכס אחת דאינו חייב אלא אחת דאינו מחלק צפיע רק סחיסן כא' דהיינו חריסס וקלירה ודוק, ומימ לפיסס סחוס' סקוסיא עמוס יוחר איז ליל דקוסית סחוספת קאי לפי מאי דמסיק סחוספת לעיל צדיס יכול דגריס סוועס אי סלא יהיס חייב עד סיעצור כל סליס מלאכות עייס, כעלא לפיז חף חס הוי חארינן דחקרא חחא לומר דעל חריסס וקלירה חייב אחת אסמועינן סונא דאס צכל סאר מלאכות אינו חייב עד סיעצור כולן וספיר סקסו סחוספת לכחורס מיחו עדיין לא סקסו סחוספת ולא מידי דחיק כיאל דגס על סחיסן אינו חייב אלא אחת איב

סילת ידיס ייד פירקין דיד ימינא וייד פירקין דסמאלא חיסו כח ולקנליתו כיח חתון דקרא קדעאל דעוצדא דנראסית דחחמר צחון ועסה יגדל כח ה' עיב ויוצן כל זה עפ"י דרס צר קפרא (צמסכת כחוצות דף ה' עיאל) גדולים מעסה לדיקים יוחר מועסה סמים וחרץ דאלו צמעסה סמים וחרץ כחיצ חף ידי יסרה חרץ וכו' ועוצן דגדול מכל אי' מון דככל אי' מון הוי כבי' יד אחד וצסכיתן הוי סני חידים כ"י וסנן ולכך נקרא קדעאל דמיירי מצריח סכיתן לכך הוי כיח חתון וסנן וסיינו יגדל כח ה' כי עולס ססר יצנה ואחס קרויס אדס וסס עיקר סעולס וגס כי צעה סענה ליסרלל סמו מחגדל ומחקדס וכנידו מועלס וססיפך צסיפך חיו וכמו סעסירס כאן סיחמרו מנלתי יכולת וגוי וכל מה סנרל לא צרא אלא לכנידו ואיב סענה יסרלל הוי סחוספת כח הצריחס וסנן וסיינו ועסה יגדל כח ה' סיחוספת כח הצריחס צסכיתן סחכליחוס ולא יהיה לריק חיו צסער סחכליח וסנן. ועפ"י יוצן סחוצה ססיית וולס חיו חכי סדרסו רזיל (צרכות ליצ ערטיי) סאיל ססיית למסה סחייחתי צפסי סחומות וביחור סדנרים ליל עפ"י סרמוציס צפסוק וייד ה' לרלות חס סמגדל כי סלימיתו יתי הוי לסניצ כי הוי מקור סעוב ואס הוי לריך לעניס כחצו אלו לצחיכת ירידה כציכול ועפ"י סגמור צציק (דף סיה) חמר קרא חייס צגכיצה אחי לקרן כעין סגננ עייס ערטיי ומצור מוס דחייס סיל לסון סלמות וסיינו דקחמר ויואל כבוד ה' חס כל סחרץ ואיב הוי סקיצה סחכליחוס לסנריחס וסו סססוצה על סנקסה ועסה יגדל כח וסנן וסנה מוצן דגדולים מעסה סלדיקים וכו' מוס סססיית לכחו לעלמו חין מוספר ואין ערך ואין סוף וצוראי חין כוחן לסנרל כל כחו דאיב סיה סנרל גיב איס ועוד דלא יסנן צאיס כל וסנן רק סססעס מה ולא עניד קניה ניסל למגנל דדי ציד אי' וכו' ועיב הוי גיב די וסנן מוהליס סלדיקים צמה סעוסיין לכנידו סס כוחנין כל כחן וכחן הוי כח ה' דסריי על ריסיסון כר ה' נסמה אדס סכח סיס צסכיתן צסמים וחרץ לסחסיג סססמה וסגוף ססס סמים וחרץ כמו סדרסו (סססדרין לא' עיז) צפסוק יקרא אל ססמים מעל ואל סחרץ וגוי וסנן ונעלא כחן ייד פירקין וייד פירקין וסיינו כיח מוקדס ה' כוכנו ידיך ועפ"י מוחר ועסה יגדל כח ה' הוי סכח דסריא על ריסיסון דלדיקים דסיינו ייד וייד כח הצריחס הוי צעלמו סכח ססורה על סלדיקים חסר סס אחידין צסמים וצארעא מוהליס סאר ציא דסס רק צחרץ ולכך נקראו עס סחרץ דאין לסס צחיכת ססמים כלל וכססמות כדמו וסנן.

ונסלח לכל עדה צני יסרלל וכו' כי לכל סעס צסגנה סיינו כיון סהיח לכל סעס הוי צסגנה סכל אי מוסנ אלא כל סעולס עוסיין כך וקיל.

במדבר ויהיו צני יסרלל צמדצר צגנוחן על יסרלל

איב למה לי קרא למכתב שחיתן הלא כיון דעזיר חרישה לחוד או קלירה לחוד חייב ואיב מלאכה הסני לא מעלה ולא מוריד כיון דנחמייז מן הראשונה, ומיחו ליק דמחייב קושיית החוספת היא ספיר דאס כוכה הקושיי הוי דכינאל דאס עושה רק אי מהן חייב רק דאס עושה שחיתן גיב אינו חייב אלא אחת איב לקימו דלא לכחוב רק אי מהן דהא לריך לעכתב שניהן כדי לחייב בכל אי מהן אס עשאו לבדו דהא השתא קיימינן לפי ההיא לגירסה החוספת דאינו חייב בכל מלאכות עד שיעשה כולן ואס כוכה החוספת דכינאל דאחרויהו לא מחייב אלא אחד ובשעטנא אי לבדו לא יחייב כלל עד שיעשה שניהן ואיב פסוט דליק דלכחוב רק אי מהן ואס כן קושיית החוספת עולה ספיר והנה לפיז במחייב החוספ אינו עולה יפה שחירלו דאס כן הויל למכתב צחריש וקליר ומדכתיב צחריש ובקליר סימ דחייב שחיס עיב וקסא דאכתי כינאל דאס עשה שניהן אינו חייב אלא אחת והא דכתיב צחריש ובקליר היינו ללמד, דאס עשה איזה עסן לבדו גיב חייב דאס היה כתיב צחריש וקליר היא דאינו חייב עד שיעשה שניהן.

ולכך

כיל לחרן קישיית החוספת צעיה דהלל דדזור הסמוך דיה ועל כולן כתבו החוספת הטעם דלא ילפינן מצחריש ובקליר צמדה שהיה בכלל וכו' משום דהוי שני כתובים הנאים כא' ודחו לטעם דהוי כלל צלח פרט צעשה ומסקו החוספת דלצחרי דידעינן מלא חצערו לא הוי גי כתובים הנאים כא' משום דלא כתיב או כולחו צעשה או כלחו צליה עיינא, ובקדים דמחזרחי הקסא (צריש פרשה ויקהל) עוד קושיי על פרשיי דיבמות הכיל והוא דאיך כינאל אי לא הוי כתיב לא חצערו דאינו חייב אלא עד שיעשה כולן הא זאה דאס עשה רק מלאכה אחת חייב כנר ידעינן ממקושט עיב, והוא קושיא עלומה מאד לכאורה וראיתי צספר מקום שמואל צסער החירולים צמוכת צצח (דף לז ע"ב) דכתב דראה מי צככת לחרן קושיית המחזרחי הכיל דהא שם צמוכת צצח (דף לז ע"ב) איחא צמחיתא חנא חולש הוי ריל דעקושט חולש הוי ולפיז לקימו דהא צדף עי איחא שם דאמר ר' נתן חיל צחריש ובקליר חצנוח ועדיין איב אומר על חריש וקליר חייב שחיס ועל כולם אינו חייב אלא אחת חיל לא חצערו ולפיז אי לא הוי כתיב לא חצערו גיב הוי ידעינן עכ"פ צחריש ובקליר דחייב שחיס, ולפיז לא יכול ללמוד ממקושט דחולש הוי והוא חולדה דקלירה ושאינו חולש דכתיב צפירוש צחירה דחייב צפיע עכ"ל וכחצ עליו צספר מקום שמואל הכיל כי כיים ושכיב אחר להא מילתא דכל הסוגיא שם (דף ע"ב) מיירי צסוגג ולענין חיוב חטאת וכן מנזאר שם צרש"י דיה חילוק מלאכות צגופי מלאכות מחלקין לחטאת ואעפ"י שבהעלם אחר עכ"ל וכן הוא בכל הסוגיא שם ועוד איך אפשר לומר דקאי אחריר ואטו צחרי קעלא קעלית ל"י וצודאי מה

סאמר ר' נתן ועדיין איב אומר על החרישה ועל הקלירה חייב שחיס וכו' היינו שתי קרצנוח דאזורה לחרישה לעלמה ואזורה לקלירה לעלמה ובפרש"י והוא גלוי ומנזאר לכל מעיין עכ"ל ואיב אומר דמאן דקא מחרץ ספיר קא מחרץ דהסוגיא קודם דאחינאל לדברי ר' נתן אין הכונה צחילוק מלאכות רק דאס עושה צהעלם אחת שיהיה חייב על כל אחת ואחת אצל הא דאס אינו עושה רק אחת גיב חייב אחת פשיטא לן כמנזאר צמרחא רש"י וחוספי איב לא כינו מיירי רק צסוגג אצל כיון דאחינאל להא דר' נתן וכנר חכריחו החוספת הגירסא יכול אינו חייב אלא אס עשה כולן דהוי טעינן מדצריש הדצריש וכו' דאינו חייב עד שיעשה כולן איב ממילא דגם צמזיד כן הוא ובפרט דקרא מאלה הדצריש איירי צמזיד דכתיב צחריה כל העושה צו מלאכה יומא דאליב צלחיה חמוסין דצרי רש"י שם ציצמות צככת אינו חייב סקילה עד שיעשה כולן והוי עלי' חיונאל חסוגיא דצממעחין ודוק וגם רש"י ז"ל ודאי סוגר הגירסא כן דאין חכרע דצברי רש"י דצברי ר' נתן היפך זה איב ממילא דראוי לומר דגם רש"י סוגר כן כדי שלא יקשה על רש"י קושיית החוספת ואף דמה דאמר על חרישה וקלירה חייב שחיס היינו צסוגג מימ ממילא גם לענין מזיד ידעינן חילוק מלאכה צחרישה וקלירה דאס עשה אחת מהן חייב אף דבקרא דצחריש ובקליר לא נזכר מיחה הא לא חרי' דהלל חטאות וכרת גם כן לא נזכר רק עשה צעלמא ואין חיוב חטאת רק צזדונו כרת אע"כ ליל דכיון דגלי' קרא דצחחא מהן מחלל צצח איב ממילא לגמרי הוי כמחלל צצח גם לענין כרת וחטאות ואיב היה לענין מיחה וז"צ.

והשתא מיוסצ קושיית החוספת הכיל דאס כוכה החוספת להקשות דכינאל דאס עשה אחת מהן לבדו אינו חייב כלל רק אס עשה שניהן אז חייב אחת ואיב לקימו דלכחוב רק אחת מהן כמיס לעיל איב לקימו לפי מה שציחתי דהא עכ"פ צקולר כנר ידעי' ממקושט דחייב עליה צפיע ואיב ממילא ידעינן דצחורש גיב ידעינן דחייב עלי' צפיע דאליב רק דכינאל דאינו חייב על החרישה רק עס קלירה ואיב צחריש למה, דהלל החרישה אינו מעלה ומוריד כלל דהא על הקלירה לצדה חייב וגם זה ליק דכינאל דאס עשה אחד מהן חייב רק דאס עשה שניהן גיב אינו חייב אלא אחת דאכתיקשה צקליר למה דלא לכחוב רק צחריש לחוד ואכן ידעינן דעל החרישה לצדה חייב מצחריש ועל הקלירה לצדה חייב ידעינן ממקושט והא דאינו חייב רק אחת על שניהן גם כן ידעינן דמחיל לחלק דהא כך הוא סצרת חוץ כמו שהוא דצברי העקשה צריש הסוגיא דידן סוגר דחייב על כל מלאכה ומלאכה ואעפ"י מקשה דילמא אי עבד כלחי גם כן אינו חייב אלא אחת וצעי לאשכוחי קרא ואס כן היב צאלו השחיס, ואיל דאס לא הוי כתיב רק צחריש לחוד איב לא הוי שני כתובים הנאים כאחת ואיב

ואיכּ הוּי ילפּינן ספּיר מחריסָה צכל הונלכּות דחייז
על כל אִי וּא' וּמוּמילא הוּי ידעינן גס אַס עשה כּולן דחייז
על כל אַחַת וּאחַת מודצרים הדצרים כּמו ספּירסוּ חתּוספּה
למאִי דיליף צונקטקח וּלאַ חצערו לכך הא דכחצנה המורה
צחריס וּצקליר כי היכי דכּהוּי סני כחוצים הנאים כאִי
ולא ילפּינן מיניה אַנל לעולם כימא דאס עסס סניסס
גיכּ אינו חייז אַלאַ אַחַת וּכראַה דגס זא ליק דאָ גס
אס לא הוּי כחיצ רק צחריס מינו הוּי סני כחוצים צהדי
מקושט דמיניה גס כּן הוּי (גיכּ) מלי למילף דבסלמא לצתר
דמסיק וּלאַ חצערו לא הוּי סני כחוצים אִיו גיל צעשה
דאָ אינאו כלאו צעשה דגס מקושט חוא צעשה מוח
יומא וכו' וּלאַ כחצ צלסון ליח דאזחרה גיכּ ידעינן
מליח כל מלכּה ועיכּ ליל כּן דאליכּ קשה למאִי דיליף
מלאַ חצערו אַל הוּי סני כחוצים צחרי מקושט אִיו ליל
דגס מקושט חוא צלסון עשה אַס כּן לפיז הוּי ספּיר סני
כחוצים צחריס וּאִיכּ צקליר למא אַלאַ סיו למימראַס
עשה סחיון חייז סחיס ומיוסצ היטצ קוסיח חתּוספּה צסיד.
ועפּיז מיוסצ גס כּן סחירת רשׁי הכיל צסני אופסיס
אופן אִי דאָ לפי מאִי סהכריחו חתּוספּה
הגירסא דדרי נחן יס צהא דחילוק מלכּות סחי אַלַה
דהוּי עעינא צחריס אִי לאו לא חצערו אִי דאָ דאָס
עשה כּולן אינו חייז אַלאַ אִי צ' דאָ דאָס חייז כלל
עד סיעשה כּולן וּהנּה צעעות הסני ככלל הראשון דאָ
אס כימא דאִינו חייז עד סיעשה כּולן אַנל אִין סוס
חיוצ צסוס מלכּה צפיע איכּ וּמוּמילא דאִינו חייז אַלַה
אַחַת צעשה כּולן וזיצ וּאִיכּ אִיס דאָ סס ציצמות אִיירינן
לריג גופא דאִיהו סנר דדרס דצרים הדצרים וכו' וּאִיכּ
אִי לאו לא חצערו אִיהו דאִינו חייז עד סיעשה כּולן
כמיס חתּוספּה דמודצרים הדצרים הוּי ילפּינן כּן לכך כחצ
רשׁי סס ספּיר וצנא נכלל העעות הראשון כמיס מלכּה
סס צפסיס דאִיירי לרי עקיבא דאזר דסוצר כר' נחן
דאזר הצערה לחלק ילחא עיכּ הפירוס כמיס רשׁי סס
צפסיס דרק העעות הראשון הוּי עעינא לרי עקיבא
אִלולי לא חצערו דאָ מוצאר לקון צוסכּה סנח (דף
ליו עינ) דמאִן דיליף מודצרים הדצרים לא מחייז אַחולדה
צמקוס אַצ וּלמאִן דמחייז אַחולדה צמקוס אַצ עיכּ לא
יליף מודצרים הדצרים עייס וּהנּה צוסכּה סנח (דף ד')
עינ) מקשה הסיס לריע ודילמא סנחא חוא דלא צעי
וכו' ופרשׁי מללא מחייז ריע סחיס עייס וּהיינו משוס
דחיס קשה לרשׁי אִיךּ סייך להקסות מסיק מריל להקסות
לכך כחצ רשׁי הוכחא צרורה לזא וּהא דאזר צלסון
ודילמא סיינו רק לומר דאָ דעקירה צעי אינו מוכרח
דילמא סחיסך סנחא צעי ועקירה לא צעי אַנל הקוס'
היא צודאי דומאי קשה ודוק, ועיז קשה קוסיח סחוס'
סס דאָ דלא מחייז סחיס כימא דחיינו משוס דלא
מחייז אַחולדה צמקוס אַצ אַלַה עיכּ ליל לרשׁי רקיס
ליו להסיק מאִיזא מקוס דריע מחייז אַחולדה צמקוס

אִצ וּאִיכּ עיכּ לא דריס דצרים הדצרים וּמוּמילא אִין
כאן סחירה דלסיסח ריע עיכּ כּמו ספרשׁי ויפּה עולה
פרשׁי לכיא לפי סיעתו דאָ דריע סוצר כר' נחן דהצערה
לחלק מינו צענין העעות יס הפרס דלרי נחן הוּי עעינא
צחריס כמיס ולריע רק צאחד ודוק.
ובאופן אַחר יל דאָ צאחא אִלולי לא חצערו גיכּ
הוּי ידעינן דגס צעושה מלכּה אַחַת חייז
מוקושט כקוסיח מוזרחי רק ליל כהחירון הכיל דמוקושט
סיינו תילדה דקולר וּהוא ככר כשמוע מן צחריס וּצקליר
ומיכּייהו לא ילפּינן כּמו ספרשׁי וּאִיכּ לפיז לריע דדריס
צחריס וּצקליר (צריה דף טייח) לענין חוספּה סציעיס
ולא לענין סנח כלל אִיכּ דהרס קוסיח מוזרחי דריעינן
ספּיר מוקושט דחייז על מלכּה אַחַת גיכּ וּאִין כאן רק
העעות דאִיהו דגס צעשה כּולן אינו חייז אַלַה אַחַת
ולכך פרשׁי ספּיר כריע לסיטתו וּאִיכּ סני קוסיח סל
מוזרחי מוזרליס חרס צירך חצרתה ודוק.
ועפּיז מוצאר מודרס הכיל דאָ קוסיח מוזרחי דלעס
לי קרס לחילוק מלכּות אַל כשמוע מוקושט
לא מוזרין רק למיד חולס הוּי מלכּה לריכך מיד דועמור
סיה אִו מעציר דאָ צרסות חריס סיה ועיכּ ליל לדידהו
כּמו סחירין מוזרחי דמוקושט הורלח סעה סיהא ועיין
צסנחדרין (דף פ' עינ) דפליגו ציה רי ורצנן דחיק
יליף מוקושט דאִיל לסודיעו צחצחא צאִיז מיהא חוא
כהרג ורי סנר מוקושט הורלח סעה סיהא עייס וּהנּה
צניצ (דף קייט עינ) צחוספּה דיה אפילו כחצו צסס
המדרס דמקיטש לסיס נחכוון סאמרו ישרלס ססוצ אִין
חייצין. מולח כיון סנגזר עליסס סלא יכנסו לארץ עמד
זא וחילל סנח כדי סיהרג וירלס עיכּ וּהנּה זא לא יתכן
רק עס כימא דחיה חייז מיהא מן הדין וּאס כּן ידע
סיהרג מלכּה אַס כימא דהורלח סעה סיהא לא יתכן
לומר כּן דענא חויל למידע סיהרג וזיצ וּהנּה המפרסיס
דקרוק צפסוק ויהיו צני ישרלס צמדנר דחיצה צמדנר
למא וּהכיל צזא כּמו סדרסו ריזל (מודרס רעס צמדנר
פיא סיז) וידנר הִי אַל משה צמדנר סיני מה מודנר ססקר
לכל אָף סחורה ססקר לכל עיכּ וּאִיכּ סינ נרלס לומר
כּן ויהיו צני ישרלס צמדנר ריל כּמו מודנר ססיא ססקר
כך הוּי מוסקרינ מן סחורה ומן סמולות ככיל צמדנר
לכך וימלאו אִיס מקושט וגו' וּהיינו כדצרי המדרס דלסיס
נחכוון וּהן הן דצרי המדרס ספּסחחו צו ויהיו צני ישרלס
צמדנר צנכותן סל ישרלס דנר סכחוצ ריל ככיל ססיו
מוסקרינ מן סחורה וריל דמוקושט לסיס נחכוון וּאס כּן
עיכּ ליכא למימר דהורלח סעה סיהא כמיס וּאִיכּ קשה
לפיז למא לי קרס לחילוק מלכּות אַל נלמד מוקושט
לכך אַזר חולס סיה וליק דחיינו כהחירון ססציא צסי'
מקוס סמואל הכיל ודוק כי כּון חוא צסיד.
ובדרך ססוט אַמרת' על המדרס הכיל דססס האצננל
כחצ דחיצה צמדנר מורס צאִיז דנר חילל
סנח

סנה דסיינו סהיה צמדנר ואין עלים והולךך ללאח מחן למחם עכיד וזה נאמח חמזה דחא חף למיד חממין דאורייתא חמ מורס דאין צי כרה ועיחא לכך פיי צמדנר דחינה צמדנר מורה צנכות סל ישראל כמיט לפיל וחולס היס ולא חממין וקיל.

באופן

אחר רל לייסצ קוסייה החוספת הכיל צמסכת סנה (דף ע"י) דהנה קסה על קוסייה הגמרה ועדיין אחי אומר על חריטה וקלירה חייב סחים ועל סלן וכי' דחא כיון דעכס על חריטה ועל קלירה חייב סחים איכ סוצ ליכא למיער כמיט החוספת דדנרים סדנרים וכי' אחא לאורויי ולוער דאינו חייב עד סיעטה כולן סיינו כל סליט כמנין דנרים סדנרים דחא כנר ירעיק צסנים עהן דחייב על כל אי צסיע ואיכ עמילא מוכרה לוער דמורה לחילוק מלאכות וכמיט החוסף לעה דליף מלא חצמרו ואיכ הדחא קוסייה לדוכתיה דלא חצמרו לעה דחא כשעס שפיר חילוק מלאכות מחריטה וקלירס וחי' קוסייה עלועס מחד לכאורה והכיל צזה דחא דחמריק צמלאכות סל סנה דלכל איכ יס תולדות סייט עקס דחמער צהוהיק לא חעסה כל מלאכה וכמקר לחכמים מה דסוי מלאכה הוא צכלל והעס ליע קוגיס דסייט מכות ולכולן יס תולדות דהיינו צכלל איכ כל מלאכות סדנרים לו והעס מלאכה כמותו גיפ הס צכלל לים כל מלאכה עסאיכ אי לא סוי כחיב ליה כל מלאכה צורך כלל רק היי נכחצ צורך פרט כעו לא חצמרו לו צמריס ונקליר ססנות ודאי דהיס סדנרת כותן לוער דחיל לפיסג לים תולדות כיון דלא גילס סחורס לוער דעסס דסוי מלאכה חקרו רק דילעא סחורס חקרה לפרט זס דוקא רק אחר סכמער ליה כל מלאכה וצכלל ס כל מלאכות כל סמנות וכל סמלדות וכחנה סחורס למלאכה חסס דחקורה וחייצין עליס צסיע אי רחוי לצילף מה לכל סמנות ולכל סמלדות צמדה דדנר ססיס צכלל רחא מן סכלל ללמד וכו' וכיון דחוי סני כסנרים סנאים כאי סורס לט סחורס דלא כילף מכלאן דנסיכ סח סאלו ועמילא דלא ילפינן מייסיו וגס סולחם חין לסס כחל ואיכ לקימ דיע ליע קוגיס מלנד סלן סססס דנעקס קולר יס צולר ואורה וגורר ועסק וסולס וצנקס סרס יס סמפר והאחרן כעצור צמסכת סנה (דף ע"י ע"י) מייס כחל ועמילא מיוצק קוסייה סמספת דחרינה אס כעא דחס עוסס ססיסן אינו סיי חלא אסח איכ לא סוי סני כחוציס סנאים כאי ואיכ עמילא ילפינן צמדה דנר ססיס צכלל וכו' לכל סמלאכות דחס עסה סני מלאכות עסני קוגיס חייב ואיכ עמילא דסוצ ליכא למיער דדנרים סדנרים וכו' אסח לאורויי דחיס חייב עד סיעטה כולן ועמילא כשעס חילק מלאכות עדנרים סדנרים וכו' ולכך חקסה סנאי דילעא על חריטה וקלירה חייב סחים ועמילא סוי סני כסנרים סנאים כאי ואיכ לא כשעס חילוק מלאכות

דאכתי כימח דדנרים סדנרים וכו' מורה דולח חריטה וקלירה אינו חייב עד סיעטה ליע מלאכות מכל סליט קוגיס כחל ודוק כי כיון חוא ועמק צסיד.

ועשן להם לילית וגוי לדורותם וזה שחמרו רזיל (מנחות ע"ד) צאי סהיה זחיר צמלות לילית צאו ד' ליליותיו ועפחו לו על פניו רל עפיי דחיהא צילקוט (פרסח ז') לדורותם דור חס ומגזל ועריות ומסיד ועיין צמנן אצרהס (ס"י כ"א סיק ג') ועיין נעטרח סלוח פרסח ז' מה ספיי צמדנר הכיל ולדנרי ססיסס חמלות חזחח יס לה סייכות דוקא עס חנזחר מני' עריות חלו לכך זה סהיה זחיר חמור צמלות לילית ורלה לפגוס צעריות כסחוא לצוס צהן עפחו לו על פניו מה לך חלינו והנן והנה גס איכ חענה חלקי על העדרס הכיל דחא צאויס (ס"י י"א סעיף וחי') פסק אס עסאן מלמד גזול פסול דכחיב ועסו להס מלסלחן והוא נוגמרה דסוכה דף י"ז וע"י קסה חא חיסוק ליה דחוי ליה מלות חנחח צעגירה כעו סחקסו החוספת צכמה דוכתיה וייל דנינו לגזל עובדי כוים דמותר עהיה כעו דחיהא צניק (דף ל"ח ע"א) עמד והסיר ממוכן ואיכ חין כחן עגירה חצל מינו גזחיק הוא לפסול חלילית דלהס מלסלח דוקא (ועיין מיס צזה צפרסת צרשטיה דיה יעס חלקיס) וכנר יסנחי קוסייה זו צכמה חנפין (ועיין צפרסת חמור דיה ולקחחס) וזה אחר מהן) והנה מנזחר סס צגמרה ציק דחחיר ממוכן לישראל ריל לישראל דוקא חצל הס חייצין זה על זה וכי חמגורי חמגור כעו דחיהא סס צגמרה לענין ז' מלות וזיב וסעסס דחמור לישראל מוסס דיישראל מקייצין חותן סמלות והנה חזי' מלות סכלסוו מנזחר צמסכת סנחדרין (דף כ"ז ע"א) דיין וצרכת ססס ועכוים וגיע וסיד וגזל ואעיה וכן פסק חרעמים צמלכות מלכיס (פרק סייט סלכס אי) כחיק דצרייתא עייסס והנה דיין חין פירוסו דיני חחורה דעספסיס צל ידעוס רק דכלסוו לסכתי כיעוסקיס ולחיות להס ערכאות לדון עפיי אומר דעתס והרי יס להס וצנחיס גס כן לא כחפרלו ואעיה גיכ לא כחפרלו רוצ סלומות ועכוים חף סעוצדין פיי חלא דרסו רזיל (מנחות דף ק"י) כי גדול סני צנויס וכו' דקרו ליי חלסח דחלסח רק סעוצדין צסיהוק וקיייל דניר אינו מלות על ססיהוק ועוד חלא חמרו רזיל (סלין י"ב צ') ככריס סנחירל לאו עוצדי מיל סן רק ענחג אצותיסס צידיסס וכעצור צפסקו ויחמרו חך סקר כסלו אצותינו חצל גזל וגיע וסיד לא סנחילס אצותיסס לוער סחוא מותר, וסכל יודעיס סחוקר פיי סחיר מנחס לישראל ססס מקיימין מלות חלו ועפיי יחצור סמדרס הכיל דחמור סכחוצ ועסו להס מלסלס וקסה חיסוק לים סרל מלות סנחס צעגירה לזה חמר לדוחסס לדור סס מגזל וכו' ועיכ סחיר להס ממוכן סל עוצדי כריס ואין כחן מלות צאס צעגירה לכך איכ לריך לוער לסס ודוק.

וראיתם אותו וזכרתם את כל מלות גוי' לסנין פנין מלות

מלות לילית חוציכירין כל המלות ניל גחקרים לפרס חמרים
(סנה דף ל') דעלך סני לחנך לא חעביר זו היא כל
החורה כולה וכו' וכן ואחנה לרעך כחך כנר רנו זו
המפרשים וגם אני אחנה זו חלקי וגם מה דמקיים זו
המקום אני הי עמי העיז (ואחור חקור דין פרק ב"א
ס"ט) ולא על חכם המליח חיוסר חלקי ילירח הרע
וכו' עייש ונמפרס סס נעמי כי כל מה שילך בו דמות
אדם כיחן לדרוש בו אדמה לעליון ועייש עוד נומפרס
מיס נמסקוק והקירותי אח לב חאנן ונחתי לכס לבכר
עייש וסורס דבריו כי נכרל לריע ואדם ננחירחו עוסהו
לרע והנה מוגן כי נכל אדם כח הטוב וכח הרע והטוב
הוא העיקר והרע הוא רע והיינו ואחנה לרעך כחך
דחיינו כמו שטנע הטוב להסתחוק להחקרנות הקדושה
ככה חקרב גיכ הרע כי הוא צעלס ריע ולא רע כי אני
הי חידוע חקור הטוב וכל הדמותי כחן לדרוש
בו אדמה לעליון ואיך יתכן שהוא רע וגם יל כפסוטו
אני הי צורל כל ואיך יוסך מומנו רע נאמה חיו עמי
סכחנ המפרס כי נקודה ריע הוא סס חויה לירי וסחה
הוא סני יורין ואיו והנן והיינו כי אז אני הי
ריל נחגלה צילירחך ונקרבך קדוש והנן והיינו כל מה
דעלך סני דחיינו הסרחק מהקדושה לחנך ככיל לא
חעביר וזו היא נאמה כל החורה כולה לעשות הרע
לעוב והנן כי נכון הוא נקיר, ועייש חנין ענין הלייל
המוסירין אח כל המלות עיין ככלי יקר (סוף פרסה זו)
ואף אני אחנה חלקי כי מנחור נמפרים כי חכלת הוא
לסון כלי והמסר ורומז על רלועה של מדרות ולכך
המעטף צילילת לריך לעטף נכסות חיראה עיכ ובדרכס
אלך כי מנחור כח הטוב סנאדם היא הנעשה והיא נרי
נפיע ממוקס קדוש לא חכלת נכליון הנוף ואף צרפע
כידוכית נניחנס ומחנלגלת עד סניחקן או נידוכית לדורות
חיו חכל הנוף של חרפע יכלת וכן כח הרע כח החלוקי
והנן חכל חלדיקים המכניסין הרע לעוב ונעשה עוב
חכל יסחר לכלח והיינו ענין חכלת שהוא כליון רומז
לכח החלוקי והוא דומה לים סכל נחחלים חולכים אל
הים וחס חכנו מלא דוגמל לזח שאין אדם מה וחלי
חלוחו צידו והוא גיכ מלד הגבורה כמנחור נעיע פי
חכיל כמו חכלת רלועה של מדרות ככיל וסלנן מלד
חחקר כחודע רומז על חלק סמוז וליוס סיסיו רעיס
נאגדים והיינו יס דומה לריקיע וריקיע דומה לכסא
חכבוד ססס הסחרת נמסוה והנן והיינו מחכיר כל המלות
נעיי הרע נעשה עוב כמנחור צרלס ספרק סס נעיע
ונמפרס כי כל הליח למעט כחות הסועה וכל סעיע
הנה להרנות כח הקדושה ככיל וסנן.

פרשת קרח

ויקה קרח וגוי נמדרס מה רלס לחלוק על נעס
פרסה פרה אדומה רלס וסכיל צוס נעיי מה

סכחנתי (לעיל נמפרס נסח) לייסנ קוסית החוספה
נמסכת סועה (דף כ"ז) נמה סדרסו נמסקוק ונמסכה
וכורעה זרע רלסקו נחיומל דחקסה ליה לרני יסמעהל
לנמסיה עייס סס עמי סחקסיחי על החורה חכ ולינו
חוטל נסכר וחחירון חלל חמרינן (נכרנות ליד) נמקוס
סנעלי חסונה עומרין וכו' ואיכ מלינו חוטל נסכר ולי
דחחסונה דמכפר יכול לחיות נסכר על ידח חס כן היכ
נזיון הסועה מוכפר והנן ולסיי קסה מה חקסה ריי
חא מוסירה נידיו והוא מוסנה נמסכה יומל (דף ס"ז)
האומר לחטל ואסוב חין מוסקין צידו לעשות חסונה
ואיחל עיז סני טעוים (ח) מוסס סלין כחן חרטה
ואינו חוהס על הרלסויות כיון דידע מחחלה סיחחרט
ואעסייכ חטל (נ) כיון דחחסונה סינח חטל חין קטיגור
נעסה סניגור ואיכ חס מכוונת נסחירחה לכך חרי חין
חנזיון מכפר מוסני חטעמים חכיל וכיון דחינו מוכפר
חדר חקיל חויל חוטל נסכר חיו ליק דחל קייל גדולה
עצירה לסמה וכו' וקייל דחסה מלווה על סנה חכ חף
דחחירון לא סייד כחן מיס חחחלחל דקוסיי חין כחן
דחל חין כחן חוטל והנן ואיכ זה יחכן לריע דוקח
חכל לרי יסמעהל חין כחן לסמה רק להחלה עלמה
ואיכ ליק מירי דחס נאמה מכוונת לכך לא מועיל
ולא מירי דחיל חוטל נסכר והנן כי מיוסנ קוסיות
החוספה נקיר, והנה לכחורה מענין פרה אדומה מוכח
דקטיגור נעסה סניגור דחנחל חשו והקנה לוח ננה
רק דחחירון לזה דנכרר סנעסה לחיקין סחני כמו
סעלינו (יהוסע ג' ט"ז) נחכל זה חחחסי ונחכל זה חכפר
לי והנה קרח ידע מחקוסיא ולא רלס להסינ חחירון
ועסיין מנחור המדרס והוא אחד מוס המירי רלס סלסלה
גדולה וכו' והיינו מה רלס קרח לחלוק וכו' וסיס דחלס
סלסלה גדולה וכו' וסלל כיון סחחלסלה חזה הוא סינח
חחחו חין קטיגור נעסה סניגור ולא יועיל לו לכך חחד
פרסה פרה אדומה רלס דעניה סכח לפי דמח דקטיגור
נעסה סניגור והוא נכח נסיר.

באופן

חחר ריל המדרס מה רלס קרח לחלוק על
נעסה פרסה פרה אדומה רלס כי ידע דקרח
חיה סנור להיום נעקיס נעס ואכא דה רלס לזה וסלל
כנר ידעו מדרגס נעס נקיס חלחיר נדי נעסה סנר
ואחכ נעיה נענר יענע סנס נעיר סנך רס נך
יחיונו לעולס חף נידע דנפיה חחד סנייה נעסה לך
חני מנלה נענע של פרה נחיה ננחנה חקיס ילל
יסננס רק מי נמחלסל סס חחירה לך חלל לחחיס
חקה ולכך פירשי סנפירשיס חלחר נלחח חחירה חחכס
סירשי רזיל (נעדרס רנח פרהס חקה) סנכך ליה סרס
של פרה חחחיס יחל נלחח חחכר ח חחיה נלחח
סחכנס וסייח חחכנה חכל חיל דחיקה נעיר חחכר יד
נקיר וסנס קרס סניי נכלל: דחלל סנכך יחכר סנכך
סל פרה חחחיס חכ נקס לסיס סנכס יחכר חחכר
סכס